

Una obra pensada per l'eternitat

Milagros Torres

PINTURES I RETAULES A L'ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT FELIU DE SABADELL

Joaquim Busquets i Gruart s'ha enfrontat, de nou, amb un repte de característiques incomparables, decorar amb pintures i retaules les dues grans columnes situades just davant de l'altar de l'església de Sant Feliu.

No és l'única obra que ha efectuat aquest artista amb aquests trets, pintures per a una església, recordarem el seu anterior gran treball efectuat a l'església parroquial de Perafita. Amb aquella experiència i amb la saviesa que proporciona una obra ben feta va encaminar primer els seus ulls cap a la nostra església, va imaginar i pensar i després la seva mà guiada pel seu cervell va començar a treballar, a realitzar projectes i a veure tal i com podia quedar l'obra acabada. Després va arribar el temps del treball reclòs al seu estudi, a Perafita, durant dos llargs i a la vegada curts anys. Llargues pels dies de feina, de dedicació absoluta, curts per estar treballant en allò que es vol, amb la seguretat de estar efectuant una creació que traspasa les parets de qualsevol llar i que sens dubte significa la culminació de una llarga carrera creativa. I finalment la tasca està assolida, les dues columnes de l'església quedaran vestides

per sempre amb una obra que parla no només un llenguatge plàstic determinat, és a dir el propi llenguatge de l'artista, sinó que alça la veu cap al cel i serà punt de mirada de totes les persones que entrin a l'església, siguin o no siguin feligresos. Una obra plàstica que acompanya una obra arquitectònica i que influeix en la seva dignificació.

Aquesta immensa obra està dividida en dues parts. La zona inferior són dos retaules, un per cada columna i en la zona central s'hi col·loquen les escultures efectuades per Camil Fàbregas, al seu costat unes figures d'àngels totalment delimitades i emmarcades, tants dins l'espai que ocupen com pel tema que representen.

Per damunt dels retaules s'aixeca la creació dels murals, que ens fan elevar la mirada sense donar-se

compte, per observar-los en tota la seva grandiositat, tant en el que fa referència a les grans dimensions de l'obra, com en el que fa referència a la bona tècnica emprada.

La creació que al llarg dels anys ha anat efectuant Busquets Gruart ens ha demostrat que és un artista que domina el retrat d'una manera excepcional. Aquí, en aquesta obra transcendental, els personatges són homes i dones reals, són retrats concrets de persones. En elles ha trobat la inspiració per efectuar un o altre bíblic concret, al que ha acompanyat amb una vestimenta concreta. En les túniques ha pogut jugar amb les plecs per crear volumetria, moviment i profuncitat. Cada cabell, cada expressió, cada plec, cada postura dels peus o les mans, cada gest està pensat i treballat, res no és casual. Tota la composició té un sentit, per exemple, pesa més a

baix que a dalt, per mantenir l'equilibri compositiu, la mirada dels personatges es va alternant a dreta i a esquerra, pel mateix motiu anterior. És a dir, tot té un sentit i una finalitat concreta.

Sense una bona tècnica, l'obra no esdevindria tal. Busquets Gruart ha ideat una manera de treballar, completament personal, que en la seva presentació sembla pintura al fresc, les figures no queden tan perfilades com en els retaules, sinó que la pintura és més desfeta. Es podria dir que ha actualitzat el fresc.

Tenim davant nostre una obra per a l'eternitat.